

Nói được thì làm được

Post: : Admin

Đáng chê trách là hạng người nói nhiều mà làm chẳng bao nhiêu, thậm chí là không làm được gì cả...

Nói được thì làm được

Nói được thì làm được

Một thời Thế Tôn trú ở Sàvatthi, tại vườn ông Anàthapndika, gọi các Tỷ kheo:

Này các Tỷ kheo, có bốn loại mây mưa này. Thế nào là bốn? Có sấm, không có mưa; có mưa, không có sấm; không sấm và không mưa; có sấm và có mưa.

Cũng vậy, này các Tỷ kheo, có bốn hạng người được ví dụ với bốn loại mây mưa này, hiện hữu ở đời. Hạng người có sấm, không có mưa; hạng người có mưa, không có sấm; hạng người không sấm và không mưa; hạng người có sấm và có mưa.

Thế nào là hạng người như mây có sấm, không có mưa? Này các Tỷ kheo, có hạng người có nói mà không làm.

Và này các Tỷ kheo, thế nào là hạng người như mây có mưa, không có sấm? Đó là hạng người có làm mà không nói.

Thế nào là hạng người như mây không sấm và không mưa? Này các Tỷ kheo, có hạng người không nói và cũng không làm.

Và này các Tỷ kheo, thế nào là hạng người như mây có sấm và có mưa? Đó là hạng người có nói và có làm.

Này các Tỷ kheo, có bốn hạng người giống như bốn loại mây này có mặt, hiện hữu ở đời.

(ĐTKVN, Tăng Chi Bộ II, chương 4, phẩm Mây mưa, phần Mây mưa [1], VNCPHVN ấn hành, 1996, tr.9)

LỜI BÀN:

Tương quan giữa lời nói và việc làm là một trong những thang giá trị nhằm thẩm định uy tín, danh dự của cá nhân hoặc tổ chức nào đó. Bởi thực hiện song hành giữa nói và làm là điều không đơn giản, đa phần người ta chỉ nói suông hoặc làm được phần nào những điều đã nói mà thôi.

Đáng chê trách là hạng người nói nhiều mà làm chẳng bao nhiêu, thậm chí là không làm được gì cả. Thuyết phục người khác bằng lời nói là điều khó song chỉ nói hay mà không làm thì chẳng có giá trị, lợi ích nào hết; trái lại còn tổn

hại đến uy tín, danh dự trầm trọng. Trong cuộc sống, chữ tín vốn rất quan trọng, đánh mất chữ tín đồng nghĩa với đánh mất tất cả.

Ngược lại với hạng người “nỗ” là hạng người không nói mà làm. Rất dễ thương, trầm tĩnh nhưng hạng người này khó thành công vì ít người hiểu và tin vào việc làm của mình, nhất là khi những việc làm ấy mới khởi sự hoặc còn dang dở. Dù sao thì hạng người này vẫn được trân trọng vì đã có làm và có thể làm được.

Thật buồn cho hạng người bàng quan, chẳng quan tâm đến cái gì cả. Không nói cũng chẳng làm thì khác gì đứng đưng, vô trách nhiệm trước những việc cần phải nói, cần phải xắn tay vào cuộc. Cuộc sống quanh ta luôn cần những tác động tích cực, có tính xây dựng đâu chỉ là một lời nói, hỗ trợ về tinh thần.

Nói được thì làm được

Nói được thì làm được

Một người có nhân cách, một tổ chức có uy tín bao giờ lời nói cũng đi đôi với việc làm. Làm được những điều đã nói thật không đơn giản nhưng nếu cố gắng, nhiệt tâm thì vẫn thực hiện được. Đối với người học Phật thì nói và làm song hành lại càng cần thiết hơn vì bản chất của giáo pháp giải thoát vốn dĩ “thiết thực và hiện tại”.

QUẢNG TÁNH